

sygn. akt III K 36/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Data: 13 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Sławomir Cilulko

Ławnicy: Jacek Łupiński

Bogusław Szulęcki

Protokolant: Katarzyna Zuzda

przy udziale prokuratora Jerzego Kamińskiego z Prokuratury Rejonowej Białystok-Południe w Białymstoku
oraz oskarżyciela posiłkowego M. M. (1)

po rozpoznaniu 21 maja, 18 czerwca, 2 i 13 lipca 2020 r. w Białymstoku

sprawy przeciwko G. S. (1) (S.)

synowi E. i E., nazwisko rodowe matki R.

urodzonemu (...) w Ż.

oskarżonemu o to, że:

I. w okresie od dnia 13.07.2017 r. do dnia 28.02.2018 r. w B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził M. M. (1), prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 322 905,55 zł, poprzez wprowadzenie w błąd wyżej wymienionego podmiotu gospodarczego co do zamiaru wywiązania się z umowy sub-dealerskiej, przez nierozliczenie się z dostarczonego sprzętu elektronicznego, w szczególności przekazanych mu 169 telefonów, routerów, laptopów i tabletów różnych marek oraz 346 kart SIM, przy czym zawierając wspomnianą umowę dla jej wymogów podrobił, poprzez sfalszowanie podpisu poręczyciela K. O. (1), a następnie użył jako autentyczne porozumienie wekslowe i weksel in blanco, w tym drugim przypadku dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej będący zabezpieczeniem roszczeń ze strony M. M. (1), a przekazując podrobiony weksel M. M. (1) puścił go w obieg, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 310§1 k.k., art. 310§2 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

II. w okresie od dnia 26.07.2017 r. do dnia 27.02.2018 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako doradca biznesowy autoryzowanego partnera (...) z o. o., firmy (...), doprowadził Spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 17 475,54 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd operatora telefonii komórkowej Spółkę (...) co do prawdziwości zawieranych przez niego multiumów, umów i aneksów na świadczenie usług telekomunikacyjnych, poprzez podrobienie ich w celu użycia za autentyczne u wspomnianego operatora telefonii komórkowej, przy czym podrobił podpisy osób reprezentujących rzekomo nabywców usług telekomunikacyjnych, w następstwie czego doszło do wyłudzenia aktywacji kart SIM, opłat za przeprowadzone rozmowy telefoniczne do czasu zawieszenia aktywacji i tak:

1/ w dniu 26.07.2017 r. sporządził podrobioną multiumowę nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę D. F., w dniu 24.01.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę K. O. (1),

2/ w dniu 28.07.2017 r. sporządził podrobioną multiumowę nr (...), w dniu 09.01.2018 r. sporządził podrobiony aneks nr (...) oraz aneks nr (...), w dniu 24.01.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), w dniu 01.02.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierające sfałszowane podpisy osoby reprezentującej Spółkę J. L. (1),

3/ w dniu 13.08.2017 r. sporządził multiumowę nr (...) zawierającą podrobiony podpis osoby reprezentującej Spółkę z o. o. (...) K. O. (1), w dniu 17.10.2017 r. sporządził umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawierającą podrobiony podpis osoby reprezentującej Spółkę z o. o. (...) J. L. (1), w dniu 15.10.2017 r. sporządził umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawierającą podrobiony podpis osoby reprezentującej Spółkę z o. o. (...) E. S., w dniu 23.02.2018 r. sporządził umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawierającą podrobiony podpis osoby reprezentującej Spółkę z o. o. (...) D. K.,

4/ w dniu 17.12.2017 r. sporządził podrobioną multiumowę nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę A. G. (1),

5/ w dniu 13.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę S. J. (1),

6/ w dniu 07.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę (...),

7/ w dniu 15.01.2018 r. sporządził podrobioną multiumowę nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę K. O. (1),

8/ w dniu 10.11.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), a w dniu 27.02.2018 r. sporządził kolejną podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) ze sfałszowanym podpisem osoby reprezentującej Spółkę W. C.,

9/ w dniu 14.08.2017 r. sporządził podrobioną multiumowę nr (...), w dniu 14.02.2018 r. sporządził następną podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...), a w dniu 07.03.2018 r. sporządził kolejną podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...), zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę K. O. (2),

10/ w dniu 04.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę R. S.,

11/ w dniu 04.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę Ł. W.,

12/ w dniu 15.09.2017 r. sporządził podrobioną multiumowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), a w dniu 24.02.2018 r. aneksy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) i (...) zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierające sfałszowane podpisy osoby reprezentującej Spółkę M. K.,

13/ w dniu 11.09.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfałszowany podpis osoby reprezentującej J. J., a następnie w dniu 20.02.2018 r. sporządził cztery podrobione aneksy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...),

(...), (...), (...) zawarte rzekomo ze wspomnianą Spółką, zawierające podrobione podpisy P. P.,

14/ w dniu 20.08.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę P. B. (1), w dniu 07.12.2017 r. sporządził kolejną podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) rzekomo zawartą z tą sama Spółką z podrobionym podpisem J. M. (1), a w dniu 06.03.2018 r. ponownie sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis P. B. (1), a ponadto na firmę (...) sporządził trzy aneksy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 28.01.2018 r. o nr (...), z dnia 30.01.2018 r. o nr (...), z dnia 02.02.2018 r. o nr (...) zawierające podrobione podpisy P. B. (1),

15/ w dniu 29.08.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę R. D., w dniu 27.12.2017 r. sporządził kolejną podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze wspomnianą Spółką zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę S. J. (1), a następnie sporządził dwa aneksy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo z firmą (...) z dnia 19.01.2018 r. o nr (...) z podrobionym podpisem P. B. (1) i z dnia 27.02.2018 r. o nr (...) z podrobionym podpisem B. S. (2),

16/ w dniu 07.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę G. P., a ponadto w dniu 31.01.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę J. M. (1),

17/ w dniu 11.08.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę D. K., następnie w dniu 31.10.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze wspomniana wcześniej Spółką zawierającą sfalszowany podpis G. S. (2), jako reprezentanta tegoż podmiotu gospodarczego, w dniu 23.02.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę D. K.,

18/ w dniu 15.01.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę R. D.,

19/ w dniu 26.07.2017 r. i w dniu 16.10.2017 r. sporządził dwie podrobione umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) i (...) zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierające sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę K. S. (1), a następnie sporządził cztery aneksy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo z firmą (...) z dnia 17.10.2017 r. o nr (...) z podrobionym podpisem A. G. (1), a także z dnia 09.01.2018 o nr (...) i nr (...) oraz z dnia 10.01.2018 r. o nr (...) z podrobionymi podpisami K. S. (1),

20/ w dniu 15.01.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę P. K.,

21/ w dniu 29.11.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę P. O.,

22/ w dniu 06.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę D. A.,

23/ w dniu 30.09.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką Jawną (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę Z. C.,

24/ w dniu 29.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę M. C.,

25/ w dniu 29.09.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę T. L.,

26/ w dniu 12.10.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę E. S., natomiast w dniach 01 i 04.01.2018 r. sporządził dwie podrobione umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo ze wspomnianą wcześniej Spółką o nr (...) i (...) zawierające sfalszowane podpisy osoby reprezentującej Spółkę Ł. F.,

27/ w dniach 21.10.2017 r. i 08.02.2018 r. sporządził dwie podrobione umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) o nr (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę M. M. (1) i o nr (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę K. S. (1),

28/ w dniach 08.10.2017 r. i 05.01.2018 r. sporządził dwie podrobione umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) o nr (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę M. P. i o nr (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę A. Z.,

29/ w dniach 15.09.2017 r. i 12.01.2018 r. sporządził dwie podrobione umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) o nr (...) i o nr (...) zawierającą sfalszowany podpisy osoby reprezentującej Spółkę B. S. (1),

30/ w dniu 09.10.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę D. F.,

31/ w dniu 17.02.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę D. D.,

32/ w dniu 17.02.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę T. C.,

33/ w dniu 28.01.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę M. S. (2),

34/ w dniu 13.09.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę R. P., w dniu 27.12.2017 r., a następnie sporządził cztery aneksy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo z firmą (...) z dnia 19.01.2018 r. o nr (...) z podrobionym podpisem R. P. i z dnia 23.02.2018 r. o nr (...), (...), (...) z podrobionymi podpisami M. S. (1),

35/ w dniu 17.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę (...),

36/ w dniu 09.11.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę A. S. (1),

38/ w dniach 14.08.2017 r., 14.02.2018 r., 27.02.2018 r. i 06.03.2018 r. sporządził cztery umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarte rzekomo ze Spółką z o. o. (...) nr (...) zawierającą podrobiony podpis osoby reprezentującej Spółkę K. O. (1), o nr (...), (...), (...) zawierające podrobione podpisy osoby reprezentującej Spółkę B. S. (1),

39/ w dniu 16.01.2018 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę K. W.,

40/ w dniu 10.11.2017 r. sporządził podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartą rzekomo ze Spółką z o. o. (...) zawierającą sfalszowany podpis osoby reprezentującej Spółkę J. P.

tj. o popełnienie czynu przewidzianego w art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

- o r z e k a -

A. Oskarżonego G. S. (1) uznaje za winnego:

1)w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I. tego, że:

w okresie od 13 lipca 2017 r. do 28 lutego 2018 r. w B. i W., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. M. (1) - prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w B. - do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 328 351,07 złotych w ten sposób, że wprowadził ww. przedsiębiorcę w błąd co do zamiaru wywiązania się z zapisów „Umowy Sub-dealerskiej ((...))” z 13.07.2017 r. - w tym m.in. w zakresie nabywania i sprzedaży klientom określonych produktów oraz podpisywania w imieniu operatora telekomunikacyjnego umów o świadczenie usług oraz aneksów do nich - a następnie zamawiając określony towar oraz kreując wyobrażenie kontrahenta co do tego, że w większości został i zostanie on zbyty finalnemu klientowi wraz z zawarciem wprowadzonego do systemu komputerowego Operatora kontraktu na usługi telekomunikacyjne, wyłudził:

- sprzęt elektroniczny w postaci przekazanych mu 167 urządzeń różnych marek, a w szczególności 142 telefony, 6 routerów, 9 laptopów - w tym z modemem i myszką - 3 konsole oraz 7 tabletów, o łącznej wartości 313 615,89 złotych,
- wynagrodzenie prowizyjne za sprzedaż Usług o wartości 14 735,18 złotych,

przy czym zawierając Umowę Sub-dealerską dołączył do niej i przekazał kontrahentowi, jako w całości autentyczne, podrobione dokumenty w postaci „Porozumienia do weksla in blanco” oraz weksel własny in blanco - tym samym puszczając w obieg ten dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej, mający zabezpieczać roszczenia(...) także majątkiem poręczycieli - na których sfalszował podpis poręczyciela o treści „K. O. (1)”, zaś z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. czynu z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 310§1 k.k. w zb. z art. art. 310§2 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 310§1 k.k. w zb. z art. art. 310§2 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 310§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 60§2 i §6 pkt 2) k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

- na podstawie art. 41§2 k.k. w zw. z art. 43§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej handlowej i usługowej dotyczącej oferowania oraz sprzedaży produktów i usług telekomunikacyjnych na okres 5 (pięciu) lat;

- na podstawie art. 46§1 k.k. orzeka od oskarżonego G. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. M. (1) **kwotę 5345,69** (pięciu tysięcy trzystu czterdziestu pięciu 69/100) złotych tytułem **obowiązku częściowego naprawienia szkody;**

2)w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie II. tego, że:

w okresie od 26 lipca 2017 r. do 11 maja 2018 r. w W., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą(...) z siedzibą w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 329 033,92 złotych w ten sposób, że będąc upoważnionym - na podstawie „Umowy Sub-dealerskiej ((...))” z 13.07.2017

r. zawartej z firmą(...) - m.in. do podpisywania w imieniu ww. Operatora telefonii komórkowej umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i aneksów do nich, chcąc wykorzystać jako autentyczne podrobił tego rodzaju dokumenty - a także załączniki do nich i upoważnienia do ich zawarcia - ujmując w ich treści dane rzekomych klientów i fałszując podpisy reprezentantów spółek prawa handlowego, a także wykorzystując otrzymaną kartę (...) wprowadził tego rodzaju kontrakty do komputerowego systemu obsługi klienta (...) sp. z o.o., a niektóre przesłał tej firmie, tym samym wprowadził jej przedstawicieli w błąd co do ich prawdziwości i doprowadził do:

- aktywacji kart SIM - a w przypadku aneksu do jej przedłużenia - wyludzając usługi telekomunikacyjne o łącznej wartości 56 002,78 złotych,

- wdrożenia przez (...) sp. z o.o. mechanizmu korekt wartościowych faktur sprzedaży towarów wystawionych na rzecz(...) co skutkowało obniżeniem ich wartości o 250 217,64 złotych,

- wypłacania prowizji na rzecz (...) związanych z zawarciem umów na świadczenie usług telekomunikacyjnych poprzez (...), o łącznej wartości 22 813,50 złotych,

a więc spowodował, że (...) sp. z o.o. poniosła starty materialne w ww. wartości, a w szczególności sporządził:

a) 26 lipca i 24 października 2017 r. podrobione umowy nr (...) i (...), zawarte rzekomo z (...) sp. z o.o., zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. D. F., zaś 15 i 24 stycznia 2018 r. podrobione umowy nr (...) i (...), zawarte rzekomo z ww. spółką, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca ten podmiot, tj. K. O. (1),

b) 28 lipca 2017 r., 24 stycznia 2018 r. i 1 lutego 2018 r. podrobione umowy nr (...), (...) i (...), a także 9 stycznia 2018 r. dwa podrobione aneksy do pierwszego z ww. kontraktów: o nr (...) oraz o nr (...), zawarte rzekomo z **(...) sp. z o.o.**, zawierające sfalszowane podpisy osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. J. L. (2),

c) zawarte rzekomo z **(...)sp. z o.o.** podrobione umowy:

- z 13 sierpnia 2017 r. o nr (...), zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentującą spółkę, tj. K. O. (1),

- z 17 października 2017 r. o nr (...), zawierającą sfalszowany podpis osoby uprawnionej do reprezentacji spółki, tj. E. S.,

- z 5 stycznia 2018 r. o nr (...), zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentującą spółkę, tj. E. S.,

- z 23 lutego 2018 r. o nr (...), zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentującą spółkę, tj. D. K.,

d) w dniu 17.12.2017 r. sporządził podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z **(...) sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. A. G. (2),

e) 13 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z **(...) sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. S. J. (1),

f) 7 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo ze **(...) sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. M. B.,

g) 10 listopada 2017 r. i 27 lutego 2018 r. podrobione umowy nr (...) i (...), zawarte rzekomo z **(...) sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. W. C.,

h) 14 sierpnia 2017 r., 14 lutego 2018 r. i 7 marca 2018 r. podrobione umowy nr (...), (...) i (...), zawarte rzekomo z **(...) sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. K. O. (2),

i) 1 stycznia 2018 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. R. S.,

j) 4 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. Ł. W.,

k) 15 września 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zaś 24 lutego 2018 r. dwa podrobione aneksy do niej o nr (...) i (...), zawarte rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. M. K.,

l) 11 września 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. J. J., zaś 20 lutego 2018 r. cztery podrobione aneksy do niej o nr (...), (...), (...) oraz (...), zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. P. P.,

ł) 20 sierpnia 2017 r. i 6 marca 2018 r. podrobione umowy nr (...) i (...), zawarte rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. P. B. (1), 7 grudnia 2017 r. kolejną podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z ww. spółką, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. J. M. (1), a ponadto 28 i 30 stycznia oraz 2 lutego 2018 r. trzy podrobione aneksy do pierwszego z ww. kontraktów: o nr (...), o nr (...) i o nr (...), zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. P. B. (1),

m) 29 sierpnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. G. S. (2), 27 grudnia 2017 r. kolejną podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z ww. spółką, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. S. J. (2), a ponadto 19 stycznia i 27 lutego 2018 r. dwa podrobione aneksy do pierwszego z ww. kontraktów: o nr (...) i o nr (...), zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. odpowiednio P. B. (1) i B. S. (2),

n) 07 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. G. P. oraz 31 stycznia 2018 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z ww. spółką, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. J. M. (2),

o) 11 sierpnia 2017 r. i 23 lutego 2018 r. podrobione umowy nr (...) i nr (...), zawarte rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. D. K., 31 października 2017 r. podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), zawartą rzekomo z ww. spółką, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. G. S. (2), a także 13 grudnia 2017 r. podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), zawartą rzekomo z ww. spółką, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. K. R.,

ó) 15 stycznia 2018 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. R. D.,

p) 26 lipca 2017 r. i 16 października 2017 r. podrobione umowy nr (...) i (...), zawarte rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. K. S. (1), a następnie 17 października 2017 r., 9 i 10 stycznia 2018 r. cztery podrobione aneksy do pierwszego z ww. kontraktów: o nr (...), o nr (...), o nr (...) i o nr (...), zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. odpowiednio A. G. (1) i K. S. (1),

r) 15 stycznia 2018 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. P. K.,

s) 29 listopada 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. P. O.,

t) 6 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. D. A.,

u) 30 września 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp.j.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. Z. C.,

w) 29 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. M. C.,

z) 29 września 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. T. L.,

ż) 12 października 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **Spółka sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. E. S. oraz 01 i 04 stycznia 2018 r. podrobione umowy o nr (...)i (...), zawarte rzekomo z ww. spółką, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. Ł. F.,

ź) 21 października 2017 r. i 8 lutego 2018 r. sporządził podrobione umowy o nr (...) i o nr (...), zawarte rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. odpowiednio M. M. (3) i K. S. (2),

aa) 08 października 2017 r. i 5 stycznia 2018 r. dwie podrobione umowy o nr (...) i o nr (...), zawarte rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako jej reprezentant, tj. odpowiednio M. P. i A. Z.,

ab) 15 września 2017 r. i 12 stycznia 2018 r. dwie podrobione umowy o nr (...) i o nr (...), zawarte rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. B. S. (3),

ac) 9 października 2017 r. podrobioną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. D. F.,

ad) 28 stycznia 2018 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. M. S. (2),

ae) 13 września 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. R. P., zaś 19 stycznia 2018 r. i 23 lutego 2018 r. cztery podrobione aneksy do ww. kontraktu: o nr (...), o nr (...), o nr (...) i o nr (...), zawierające sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. odpowiednio R. P. i M. S. (1),

af) 17 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. K. P.,

ag) 9 listopada 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. A. S. (1),

ah) 14 sierpnia 2017 r. podrobioną umowę o nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą podrobiony podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. K. O. (3),

ai) 16 stycznia 2018 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą podrobiony podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. K. W.,

aj) 20 listopada 2017 r. podrobioną umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą podrobiony podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. J. P.,

ak) 23 grudnia 2017 r. podrobioną umowę nr (...) zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. R. R. (3),

al) 25 września 2017 r. podrobioną umowę nr (...) zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, zawierającą sfalszowany podpis osoby wskazanej jako reprezentująca spółkę, tj. M. S. (3),

oraz wprowadził do systemu:

at) 17 lutego 2018 r. fałszywą umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, wskazując jako jej reprezentanta D. D.,

am) 17 lutego 2018 r. fałszywą umowę nr (...), zawartą rzekomo z (...) **sp. z o.o.**, wskazując jako jej reprezentanta T. C.,

an) 14 i 27 lutego 2018 r. oraz 6 marca 2018 r. trzy fałszywe umowy o nr (...), o nr (...) i o nr (...), zawarte rzekomo z (...) **z o.o.**, wskazując jako jej reprezentanta B. S. (2),

ao) 13 marca 2018 r. zawarł sfalszowaną cesję, na mocy której numer abonencki (...) figurujący na firmę (...) sp. z o.o. został przeniesiony na (...) sp. z o.o., wskazując jako jej reprezentanta Ł. W.,

tj. czynu z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 294§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

- Na podstawie art. 46§1 k.k. orzeka od oskarżonego G. S. (1) na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie **28 758,82** (dwadzieścia osiem tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem 82/100) **złoty**ch tytułem **obowiązku częściowego naprawienia szkody**, przy czym zapłała przez oskarżonego G. S. (1) zasądzonych od niego nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Białymstoku z 15.05.2018 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 61/18, na rzecz M. M. (1) należności w kwocie 9873,50 (dziewięć tysięcy osiemset siedemdziesięciu trzech 50/100) złotych, jako części wierzytelności wymienionej w punkcie IV. pozwu (k.3703v), zwalnia go od obowiązku realizacji w tej części niniejszego środka kompensacyjnego.

- Na podstawie art. 41§2 k.k. w zw. z art. 43§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej handlowej i usługowej dotyczącej oferowania oraz sprzedaży produktów i usług telekomunikacyjnych na okres 5 (pięciu) lat.

B. 1. Na podstawie art. 85§1 k.k., art. 86§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**.

2. Na podstawie art. 90§2 k.k. w zw. z art. 86§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego łączny **zakaz** prowadzenia działalności gospodarczej handlowej i usługowej dotyczącej oferowania oraz sprzedaży produktów i usług telekomunikacyjnych na okres **7 (siedmiu) lat**.

C. Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okres tymczasowego aresztowania oskarżonego od 31 lipca 2019 r., godzina 8:10 do 13 lipca 2020 r.

D. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego z urzędu radcy prawnego A. W. kwotę 2520 (dwóch tysięcy pięćset dwudziestu) złotych – w tym kwotę 471 (czterystu siedemdziesięciu jeden) złotych podatku VAT - tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego.

E. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaś wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Trzynastego marca 2018 r. spreparował sfalszowaną cesję, na mocy której numer abonencki (...) - figurujący na firmę (...) sp. z o.o. - został przeniesiony na (...) sp. z o.o.

Dowody: zawiadomienie z (...) sp. z o.o. wraz z załącznikami (k.1408-3352), zeznania świadków znajdujące się w tomie XVIII i XIX, pisma z (...) sp. z o.o. wraz z załącznikami (k.4111-4112, 4190-4203), dokumenty znajdujące się w aktach postępowań przygotowawczych prowadzonych wcześniej w Prokuraturze Rejonowej w S. (...) oraz (...) oraz w Prokuraturze Rejonowej (...) w W. (...), dołączone do akt głównych, wyjaśnienia oskarżonego (k.1382, 3522, 4213v), pismo z (...) z 2.06.2020 r. (k.4190-4197).

Czynności te poprzedzały zamówienia towaru w (...), który w zdecydowanej większości (oprócz czterech telefonów) był ujmowany w treści ww. kontraktów i aneksów. Od Dealera (...) G. S. (1) wyłudził sprzęt elektroniczny w postaci przekazanych mu 167 urządzeń różnych marek, a w szczególności 142 telefony, 6 routerów, 9 laptopów – w tym z modemem i myszką – 3 konsole do gier oraz 7 tabletów, o łącznej wartości 313 615,89 zł.

Będąc dysponentem karty (...) wraz z czytnikiem (k.136), umożliwiającym wprowadzanie do komputerowego systemu obsługi klienta (...) sp. z o.o. i aktywowanie zawartych umów, w tym fikcyjnych, G. S. (1) realizował tego typu czynności, co wiązało się z kolei z następującymi działaniami ze strony wprowadzonych w błąd Operatora i jego Dealera. (...) sp. z o.o.:

- naliczyła i wypłaciła na rzecz(...) wynagrodzenie prowizyjne związane ze sfalszowanymi przez G. S. (1) umowami w łącznej kwocie 22 813,50 złotych,

- wdrożyła mechanizm korekt wartościowych faktur sprzedaży towarów wystawionych na rzecz (...), co skutkowało obniżeniem ich wartości o 250 217,64 zł (k.4186v) i w tym zakresie zwolnieniem tej firmy z jej zobowiązania (z długu) finansowego,

- aktywowała karty SIM o numerach abonenckich wskazanych w podrobionych umowach i aneksach do nich.

Firma (...)z otrzymanej od Operatora prowizji 14 735,18 zł przeznaczyła do wypłaty G. S. (1), z czego 4012,54 zł przelała na jego rachunek firmowy, zaś pozostałą część potrąciła z jego wymagalnymi wierzytelnościami. Także ona dokonała korekt wartościowych faktur sprzedaży towarów wystawionych na rzecz (...), co jednak nie zwiększało poniesionej szkody, gdyż dotyczyły one wyłudzonego towaru.

Aktywacja ostatniej karty SIM, tj. związanej z numerem abonenckim 48 535 592 549, została zawieszona 11 maja 2018 r. (k.4114). Do tej chwili nieświadoma oszustwa (...) sp. z o.o. wystawiała faktury dotyczące świadczonych usług telekomunikacyjnych powiązanych z opisaną wyżej czynnością. Zostały one wyłudzone w efekcie działalności G. S. (1) i opiewały na łącznie 56 002,78 zł.

Aby opóźnić ujawnienie przestępstwa i wyłudzić jak najwięcej sprzętu G. S. (1) regulował „w imieniu Klientów” płatności wynikające z kilku pierwszych faktur wystawianych w ramach wprowadzenia do systemu (...) fikcyjnej umowy. Środki na ten cel pozyskiwał ze zbycia wyłudzonego sprzętu. Łącznie wpłacił z tego tytułu 71 979,14 zł. Uczynił to korzystając z usług operatorów pocztowych, co pozwalało ukryć brak powiązania wpłaty z działalnością (rachunkiem bankowym) firmy wskazanej w sfalszowanej umowie.

Dowody: zeznania świadków M. M. (1) (k.4075-4078, 4083v), A. M. (k.4079), W. B. (k.1468-1469), dokumentacja dotycząca towaru wydane go firmie (...) i jego wartości, wypłat i cofnięcia prowizji oraz korekt faktur (k.145-304, 358-372, 375-376, 381-384, 638-737, 3679-3685, 4136-4186, 4228, 4234), załącznik do pisma (...) z 29.05.2020 r. odnośnie dokonanych wpłat (k.4133), częściowe wyjaśnienia oskarżonego (k.4073-4074).

Z realizacji przestępstwa na szkodę (...) w okresie od 13.07.2017 r. do 28.02.2018 r. uczynił sobie stałe źródło dochodu, sukcesywnie sprzedając nieustalonym podmiotom pozyskiwany od(...) sprzęt elektroniczny.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego (k.1382, 3522, 4073v).

W trakcie działalności przestępczej właściciel firmy (...) miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swoich działań i pokierowania własnym postępowaniem.

Dowody: opinia biegłych psychiatrów (k.1384-1389).

Nakazem zapłaty z 15.05.2018 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku uwzględnił powództwo M. M. (1) i zasądził na jego rzecz m.in. od pozwanego G. S. (1) 396 685,94 zł. W oparciu o ten tytuł wykonawczy zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne, ale okazało się bezskuteczne.

Dowody: pozew o zapłatę (k.3701-3705), odpis nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Białymstoku z 15.05.2018 r. (k.305), dokumentacja z postępowania egzekucyjnego (k.306-355, 1252).

G. S. (1) został zatrzymany 31.07.2019 r., a następnie tymczasowo aresztowany. Ten środek zapobiegawczy był wobec niego stosowany także w dacie wyrokowania.

Dowody: protokół zatrzymania (k.1223), postanowienia o tymczasowym aresztowaniu (k.1238, 3625, 3659, 3819, 4006), odpis nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Białymstoku z 15.05.2018 r. (k.305), dokumentacja z postępowania egzekucyjnego (k.306-355).

2. OCENA DOWODÓW

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Dotyczące przypisania czynów z pkt A. 1) i 2) wyroku (1.1.1).

Nie jest sporne:

- zawarcie umowy pomiędzy (...) i (...),
- zamawianie i pozyskiwanie (nabycie dokumentowane fakturą) przez oskarżonego w ramach ww. kontraktu sprzętu, który M. M. (1) kupował od Operatora,
- rodzaj i ilość urządzeń elektronicznych, a także ich cena (zob. faktury tom IV) – przy odliczeniu telefonów ujętych w umowach zawartych z (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o.,
- wysokość naliczonej G. S. (1) prowizji od realizowanej sprzedaży, której część została mu wypłacona, a resztę rozliczono procedurą kompensat,
- sfalszowanie przez oskarżonego dokumentów, w tym podpisu poręczyciela na wekslu.

Generalnie wymienione w części 1.1. dowody, na podstawie których ustalono fakty - jako rzetelne, spójne, wzajemnie się pokrywające i uzupełniające - nie wymagają w tym miejscu szerszego omówienia. Różnice w wartości szkody podanej przez pokrzywdzonych zostaną przedstawione przy ocenie prawnej okoliczności czynów, jak i omawianiu wymiaru środków kompensacyjnych. Okoliczności kwestionowane przez oskarżonego, powody ich weryfikacji zgodnie ze stanowiskiem oskarżyciela posiłkowego, zawarte są w części 2.2.

Doradca Biznesowy zobowiązał się m.in. do podjęcia wszelkich niezbędnych czynności mających na celu ochronę praw i zabezpieczenie interesów (...) sp. z o.o. (k.91). Choć G. S. (1) nie miał zawartej umowy z tą firmą, to kontrakt z (...) obligował go do tego. W jej imieniu i na jej rzecz miał zawierać umowy. Falszowanie kontraktów i innych dokumentów dotyczących ich „zawarcia” nie było kwestionowane i nie wymaga szerszej analizy. W ramach czynu ciągłego uprawnione jest ujęcie w jego opisie wszystkich działań sprawczych (por. art. 17§1 pkt 6) k.p.k.), o czym sąd strony pouczył. Takie procedowanie nie stanowi naruszenia zasady skargowości, gdyż ocenie prawnej (procesowej)

podlega czyn, a nie jego - zdarza się niepełny opis - zawarty w zarzucie. Zresztą sprzęt ujęty w zarzucie nr I. stanowił przedmiot zachowań „dołączonych” do opisu przestępstwa z pkt **A. 2**).

Przyjęte wartości, niższe od podawanych przez (...) sp. z o.o. (por. k.1469v, 3736, 4019), wynikały z wyliczenia szkody wynikającej z popełnienia przestępstwa, a nie wartości dotyczących rozliczeń cywilnoprawnych (szerzej o tym niżej).

2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1) w zakresie powodów podjęcia działalności przestępczej i nakłaniania go do niej przez przedstawiciela (...).

Oskarżony zmierzał do przekonania sądu, że jego bezprawne działania inspirowane były „z zewnątrz”, a konkretnie do ich realizacji nakłaniał go J. B., odpowiedzialny za kanał sprzedaży „(...)” w regionie działalności firmy (...) (k.4075v). W tym zakresie za wiarygodne sąd uznał zeznania M. M. (1) (k.4076) i ww. świadka (k.4079v-4080), gdyż są racjonalne i logicznie podważają wręcz absurdalność koncepcji lansowanej przez G. S. (1). Cały kanał „(...)” generował od kilku do kilkunastu procent przychodu (...), a (...) była jedną z „dwudziestu kilku, czy kilkunastu firm” zajmujących się sprzedażą produktów i usług (k.4075, zob. też k.4081: „od 30 do 35”). Wypracowany przez nią przychód ocenić należy więc jako taki, który miał niewielki wpływ na dochody M. M. (1) (k.4078v). Nie sposób uwierzyć w to, że szanowany przez kontrahentów przedsiębiorca, funkcjonujący w obrocie gospodarczym od wielu lat, rzetelnie pracujący na swoją markę i z tego powodu cieszący się zaufaniem takiego „giganta” rynku telekomunikacyjnego, jakim jest (...) sp. z o.o., ryzykowałby utratę kontraktów z tą firmą. A przecież tak by się stało, gdyby postępował zgodnie z wersją oskarżonego (k.4076). Podejmowanie takiego ryzyka zupełnie mu się nie opłacało. Koncepcja przedstawiona przez sprawcę była też dla oskarżyciela posiłkowego zupełnie nieopłacalna ekonomicznie (k.4076v, por. k.72 pkt 8. oraz Załącznik nr (...) k.56 i nast. oraz tabele prowizyjne k.1063 i nast.). Jedyнным podmiotem, który na niej zyskiwał, był oskarżony. Ilość zawieranych przez niego umów nie była znacząca z punktu widzenia zakresu funkcjonowania (...). Ustalona w procesie wysokość prowizji wypłaconej w związku z ich „zawarciem” na rzecz M. M. (1), z czego znaczną część ten dystrybuował na rzecz Doradcy Biznesowego, również przemawia za słusznością stanowiska oskarżyciela posiłkowego.

Konsekwencja, płynność, spokój i rozsądek w wypowiedziach M. M. (1) oraz J. B. wzbudziły pełne zaufanie sądu co do przekazywanej treści. obrońca, widząc jej zdaniem nieprawidłowości w sposobie przesłuchania tej drugiej osoby, powinna była reagować na bieżąco, a nie przyjmować bierną postawę i kilkadziesiąt dni czekać z zarzutem dotyczącym sposobu procedowania sądu (k.4252). Gdyby swoje zastrzeżenia wyraziła od razu, to za zgodą sądu mogłaby ewentualnie zaprezentować autorski sposób przesłuchania świadka. W lipcu 2020 r. było już na to za późno i to wyniki czynności z 21.05.2020 r. sąd był zobowiązany wziąć pod uwagę.

Zwrócić należy uwagę, że wyjaśnienia podsądne ewoluowały od lakonicznej wzmianki na temat sugestii dotyczącej podrobienia podpisu poręczyciela (k.1382, brak opisu nakłaniania do fałszowania umów), poprzez podtrzymanie tego stanowiska (k.3522, 3784), następnie podanie szczegółów nakłaniania, co miało miejsce dopiero 16.03.2020 r. (k.3932), do wyartykułowanych na rozprawie zarzutów także pod adresem M. M. (1), jako rzekomego inspiratora całego procederu (k.4073). Można zadać pytanie: jeśli prawdą jest to, co mówił o nakłanianiu podsądny, to dlaczego tak długo zwlekał z ujawnieniem takich danych?

Ocena wersji przeciwników procesowych w świetle doświadczenia życiowego, wiedzy i logicznych następstw ustalonych zdarzeń, prowadzi do negatywnej weryfikacji wyjaśnień sprawcy.

Zmierzają one do swoistego usprawiedliwienia nielegalnych działań, w zamyśle G. S. (1) umniejszenia jego winy, a w konsekwencji odpowiedzialności, ze skutkiem dla wymiaru kary.

Marginalnie tylko należy zaznaczyć, że nawet jeśli ktokolwiek zasugerował oskarżonemu możliwość sfałszowania podpisu poręczyciela, to w żadnym razie nie zwalnia go to od odpowiedzialności.

Obowiązek wysyłania umów przez Doradcę Biznesowego bezpośrednio do Operatora wynika z umowy sub-dealerskiej. Choć okoliczność ta ma niewielkie znaczenie w sprawie, to trudno uznać, aby oskarżyciel posiłkowy miał jakkolwiek interes w tym, aby przedstawiać ją inaczej, niż funkcjonowała w rzeczywistości.

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

3.1. Podstawa prawna skazania, punkt A. 1) i 2) wyroku.

Zawierając 13.07.2017 r. umowę z M. M. (1) oskarżony nie zamierzał wykonać jej zapisów. Świadczy o tym jego następcze zachowanie: zamawianie sprzętu ujmowanego następnie w podrabianych umowach, ich aktywacja umożliwiająca kontynuację tego rodzaju działań, jak i opłacanie początkowych faktur, aby w efekcie potwierdzenia „zdolności płatniczych Klienta” uzyskać akceptację Operatora na aneksowanie kontraktów, z czym wiązały się kolejne, kosztowne zamówienia. Oceny tej nie mogą zmienić dwie autentyczne umowy (z (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o.). Sprawca doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że od zakresu generowanej sprzedaży zależy jego wynagrodzenie prowizyjne. Był przeszkolony w zakresie funkcjonowania i wzajemnej zależności między Operatorem, Dealerem i Doradcą Biznesowym, a poza tym miał szeroką wiedzę w tym zakresie z racji poprzedniej współpracy z firmami rynku telekomunikacyjnego (por. też k.4076: „to jest zaawansowana wiedza, specjalistyczna, niedostępna ogólnie”).

Z punktu widzenia znamienia „niekorzystnego rozporządzenia mieniem” nie ma żadnego znaczenia to, czy prowizja została oskarżonemu wypłacona przelewem, czy też jej część zaliczono na poczet wzajemnych zobowiązań (por. k.4136). Potrącenie (kompensata) to także dyspozycja finansowa wywołująca skutki w sferze majątkowej danego pokrzywdzonego. Analogicznie ocenić należy tzw. (...), czyli korektę wartościową faktur sprzedaży stosowaną w przypadku ujęcia figurującego w nich sprzętu w umowach o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zaklasyfikować należy ją w kategoriach zwolnienia z długu, który „transferowany” jest niejako na Klienta. Po zawarciu umowy to on w ratach abonamentowych ma uiścić jego wartość. Jeśli umowa jest sfałszowana, to niewątpliwie ww. (...) nastąpiło w efekcie wprowadzenia przedstawicieli danej firmy w błąd. Korekta prowadziła więc w konsekwencji do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez zwolnienie z części długu oskarżonego (w przypadku (...) sp. z o.o. swojego kontrahenta, czyli (...)) i „przeniesienie” go na podmiot, który nie był zobowiązany (nie był stroną umowy). Operacje „zwrotne” (cofnięcie „dotacji”) nie mają znaczenia z punktu widzenia zaistnienia przestępstwa, a mogą jedynie prowadzić do usunięcia jego skutków poprzez naprawienie szkody.

Wyrażone w szeregu pism stanowisko oskarżonego dotyczące braku znamion czynu z art. 310§1 i 2 k.k. (co do zbiegu przepisów zob. np. wyrok SA we Wrocławiu z 21.02.2001 r., II AKa 13/01) nie mogło spotkać się z akceptacją sądu. Nie ma żadnych wątpliwości, że podrobienie podpisu poręczyciela stanowi bezprawną ingerencję w autentyczność i skuteczność prawną dokumentu (weksla, zob. art. 31 Prawa wekslowego), a to, że inne, zawarte w nim zobowiązanie jest skuteczne (por. art. 7 Prawa wekslowego), nie ma wpływu na ocenę prawną zachowania podsądnego (zob. szerzej k.3870v-3871). Przekazanie weksla (...), to nic innego niż wprowadzenie go do prawnego obrotu gospodarczego. Został przecież wykorzystany przez uprawnionego w procesie cywilnym.

M. M. (1) przekazywał sprzęt elektroniczny oskarżonemu w przekonaniu, że wykonuje on właściwie swoje zadania Doradcy Biznesowego. Ten zaś wprowadził go w błąd co do tej okoliczności i utrzymywał w tym przeświadczeniu przez kilka miesięcy. Wobec tego dyspozycje majątkowe pokrzywdzonego o wartości 313 615,89 zł oraz 14 735,18 zł były niekorzystnym rozporządzeniem mieniem wywołanym bezprawnym działaniem sprawcy, który wypełnił znamiona z **art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.** Podrobienie weksla i puszczenie go w obieg uzupełnia kwalifikację prawną

o **art. 310§1 k.k. w zb. z art. 310§2 k.k.** Ciąg cyklicznie powtarzających się zachowań wypełnia warunki z **art. 12§1 k.k.**

Podrobienie podpisu K. O. (1) na „Porozumieniu do weksla in blanco” skutkowało odpowiedzialnością z **art. 270§1 k.k.**

W uwarunkowaniach faktycznych tej sprawy nie ma również wątpliwości co do tego, że z popełnienia przestępstwa polegającego na pozyskiwaniu cudzego mienia oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu (**art. 65§1 k.k.**). Przesłanka ta jest spełniona zarówno wtedy, gdy działalność przestępcza stanowi dla sprawcy główne, jak i uboczne źródło dochodu. Przepis art. 65§1 k.k. nie uzależnia przyjęcia wskazanych w nim warunków od czasu uzyskiwania tego dochodu, jak i jego wysokości. Decydujące znaczenie ma w tym względzie sposób działania, który zgodnie z zamierzeniem podsądnego przysparza mu stałego dochodu (por. orzeczenia SN z dnia: 28.02.2008 r., V KK 238/07 i 8.01.2015 r., V KK 165/14). Każde z działań z ramach przestępstwa ciągłego G. S. (1) podejmował z chęci uzyskania nielegalnego, stałego, powtarzalnego dochodu i taki stał się jego udziałem.

Wartość wyłudzonego sprzętu elektronicznego ustalono na podstawie faktur sprzedaży, po odliczeniu telefonów wydanych spółkom z o.o. (...) i (...) (k.638 poz. 12, 20, 34, 66, 129 i 136, 6 aparatów o wartości 9289,66 zł, a więc 322 905,55 – 9289,66 = 313 615,89 zł). Odliczenia dotyczące wyłudzonej prowizji związanej z umowami zawartymi z ww. dwoma podmiotami skutkowały jej obniżeniem z 16 303,18 zł do wartości 14 735,18 zł (k.375-376: 189+269,50+35 (...)) + 287+276,50+241,50+269,50 (...) = 1568 zł).

Jeśli chodzi o czyn z pkt **A. 2)**, to sygnowanie przez oskarżonego umów, aneksów, pełnomocnictw i załączników (zob. tom VIII i nast.) oraz wypełnianie znamiona z art. 270§1 k.k. Aktywacja umów w elektronicznym systemie Operatora generowała czynności niekorzystne z punktu widzenia jego interesów majątkowych, skutkowała dyspozycjami w tej sferze, które wywoływały negatywne efekty w majątku firmy. Wyplata prowizji na rzecz (...), jak i korekta wartościowa faktur wywołana była bezprawnymi działaniami oskarżonego, z czego ten doskonale zdawał sobie sprawę – do tego dążył i tego chciał. To, że w efekcie realizacji tego przestępstwa uzyskiwał korzyść majątkową pośrednio (od innej firmy, pokrzywdzonej innym czynem, ściśle współpracującej z (...) sp. z o.o.), skutkowała brakiem kwalifikacji z art. 65§1 k.k. Działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jak i doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, to znamiona niezależne od osiągnięcia przez sprawcę jakiegokolwiek dochodu.

Aktywacja kart SIM prowadziła do uruchomienia procedur polegających na świadczeniu usług telekomunikacyjnych danemu Klientowi. To, czy sprawca lub inne osoby korzystały z kart SIM w sieci telekomunikacyjnej, nie ma żadnego znaczenia. Sytuację związaną z ww. usługami, do czasu zawieszenia aktywacji danej karty, można porównać np. do wynajęcia przez właściciela osobie wprowadzającej w błąd rzeczy ruchomej lub lokalu. Nie ma znaczenia to, czy oszust skorzysta z możliwości użytkowania wyłudzonej usługi. Sieć Operatora obsługuje daną, aktywną kartę, a jego zobowiązania zagwarantowane umową są realizowane z wykorzystaniem potencjału sprzętowo-osobowego. Ich koszt, określony zazwyczaj ryczałtowo, ujmowany jest w comiesięcznej fakturze. W związku z jej wystawieniem Operator zobowiązany jest m.in. dokonać rozliczeń podatkowych (VAT należny, podatek dochodowy). Nie więc tak, że np. tylko i wyłącznie realne (faktyczne) korzystanie z karty SIM (użytkowanie urządzenia, w którym jest zainstalowana) skutkuje wyłudzeniem usług telekomunikacyjnych. Czynności te są niezależne od wystąpienia przestępczego skutku, a jedynie mogą generować dodatkowe koszty i tym samym wpływać na wysokość szkody.

Koszt wyłudzonych usług opisanych w zawiadomieniu o przestępstwie to 53 489,24 zł (k.4111). Po dodaniu do tej wartości 204,57 zł (k.4113), 1237,08 zł (k.4112v) oraz 1071,89 zł (k.139-141 akt Prokuratury Rejonowej (...)), otrzymamy 56 002,78 zł.

Wewnętrzne, wzajemne rozliczenia w ramach (...) pomiędzy (...) i (...) sp. z o.o., nie były dla sądu wiążące. W umowach telekomunikacyjnych wartość sprzętu była wyższa, niż w fakturach sprzedaży, a to one podlegały korekcie. Po odliczeniu niezasadnych korekt dotyczących umów z (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. (k.4186v), otrzymany wartość korekty wynoszącą 250 217,64 zł.

Reasumując: G. S. (1) podejmując ww. działania w imieniu i na rzecz (...) sp. z o.o. wypełnił znamiona czynu z **art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12§1 k.k.**

W przypadku skazania m.in. za oszustwo dotyczące mienia znacznej wartości, w podstawie prawnej wymiaru kary umieszcza się wyłącznie przepis art. 294§1 k.k., tj. bez nawiązywania do art. 286§1 k.k. (zob. też wyrok SA w Katowicach z dnia 3.02.2011 r., II AKa 457/10).

Omyłkowe zapisy z zarzutu odnośnie danych osób, których podpisy zostały podrobione, dat i numerów niektórych umów, zostały skorygowane na podstawie dotyczących ich dokumentów źródłowych (znajdujących się w tomach VII-XVII).

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE

Punkt A. 1)-2) wyroku, kary jednostkowe.

Kształtując wymiar kar jednostkowych sąd dostosował je do stopnia społecznej szkodliwości przestępstw w taki sposób, aby nie przekraczały poziomu zawinienia oskarżonego, celów resocjalizacyjnych oraz mając na uwadze ich społeczny odbiór. Uwzględnione zostały m.in.:

- rozmiary wyrządzonej szkody,
- w przypadku (...) sp. z o.o. specyfika realizacji występkę godząca w mienie tej spółki, immanentnie powiązana z realizacją zbrodni na szkodę(...), w tym zaspokojenie w znacznej części roszczeń pokrzywdzonego poprzez wpłaty sprawcy, jak i realizację umownych roszczeń „regresowych” od firmy M. M. (1),
- uprzednia karalność oskarżonego, w tym za czyny związane z rynkiem usług telekomunikacyjnych (zob. dane z KRK i odpisy wyroków),
- metodyczność i wyrachowanie w działaniu sprawcy, tj. zaplanowanie przestępstwa, jego realizacja w kilkumiesięcznym odcinku czasowym z zamiarem osiągnięcia jak największych korzyści materialnych – godząca nie tylko w dobra materialne pokrzywdzonych firm, ale też w ich wizerunek rynkowy.

Przestępstwa przeciwko mieniu zostały dokonane z niskich pobudek, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy ich realizacji wykorzystano sfalszowane, nierzetelne dokumenty.

Premedytacja jest najmocniej potępianą formą umyślności, bo sprawca tak działający nie tylko jest w pełni świadomy każdego z elementów czynu, ale uwzględnia każdy z nich w planowaniu, obejmuje świadomością wszelkie uwarunkowania i konsekwencje, by swój cel osiągnąć i uniknąć wykrycia. Przeżywanie tego przez czas odpowiednio długi wskazuje na napięcie złej woli. Powtarzalność działania sprawcy w ramach czynów ciągłych - przy uwzględnieniu „rodzaju” poprzedniej karalności - dowodzi stałości złego zamiaru, braku refleksji występującej u każdego człowieka, zatem pewnej trwałości odrzucania prawa, a długotrwałość tego stanu unaocznia, że utrwalił się on w jego świadomości.

Przypisanych przestępstw sprawca dopuścił się w okresach próby związanych z wydaniem trzech wyroków skazujących w 2014 i 2015 (k.3904-3905). Podkreślić należy, że w tych procesach także chodziło o czyny na szkodę operatorów telefonii komórkowej. Jak widać środki probacyjne były całkowicie nieefektywne.

Sądowa „polityka” karna powinna kształtować świadomość prawną społeczeństwa – być wyrazem tego, że bezprawne działania spotykają się z należytą reakcją karną. Jest ona ważnym elementem efektywnego zapobiegania i zwalczania określonego rodzaju przestępczości. Jednym ze składników działań prewencyjnych, tj. na etapie procesu karnego, jest wymierzenie odpowiedniej do karygodności zachowań, słusznej i sprawiedliwej kary. Kary, która wśród osób zapoznających się z treścią wyroku wzbudzi przekonanie, że dane dobro prawne jest należycie chronione, a za

jego naruszenie grozi adekwatna sankcja. Te zaś, które mają podobne predyspozycje co oskarżony, powstrzyma przed podejmowaniem analogicznych działań. „Kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa”, o jakim mowa w nakazie z art. 53§1 k.k., polega z jednej strony na afirmacji pewnych wartości, zaś z drugiej ma pełnić też funkcję „odstraszającą”. Rozstrzygnięcie penalne spełnia ww. warunki. Uwagi te odnoszą się do całości reakcji odnośnie sankcji, w tym dotyczącej także środków karnych.

Jako okoliczność łagodzącą potraktowano postawę oskarżonego w toku procesu. Choć nie można jej przeceniać i z całą pewnością nie świadczy ona o skrupsie, żalu, połączonych z przeżywaniem autentycznych wyrzutów sumienia w związku z naruszeniem porządku prawnego, to jednak przyczyniła się do sprawniejszego i krótszego biegu procesu. Chodzi tu przede wszystkim o przyznanie się do sfałszowania dokumentów, co pozwoliło odstąpić od badań grafometrycznych, jak i „bezproblemowe” zaakceptowanie kolejnych zachowań z ramach zarzutu nr II. (k.4213v)

Nadzwyczajne złagodzenie kary za czyn z pkt **A. 1)** determinowane było następującymi przesłankami. Artykuł 57§2 k.k. w przypadku zbiegu podstaw nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia, daje możliwość zastosowania każdej z tej instytucji, jak i wymierzenia kary w granicach zagrożenia ustawowego. Opcja nadzwyczajnego obostrzenia sankcji wynika z zastosowania dyspozycji art. 65§1 k.k., zaś o jej złagodzeniu zadecydowały przesłanki określone w art. 60§2 k.k. Należy bowiem uznać, że kara 5 lat pozbawienia wolności - a taka jest najniższą za czyn z art. 300§1 k.k. - w realiach faktycznych niniejszej sprawy byłaby niewspółmiernie surowa.

Zmiana początkowej kwalifikacji czynu (na etapie rozpoznania wniosku z art. 335§1 k.p.k.) wynikała z odmiennej od oskarżyciela oceny prawnej podrobienia podpisu jednego z poręczycieli. Nie zmieniły się zaś okoliczności przestępstwa – były znane prokuratorowi w czasie uzgodnień co do sankcji karnej. Falszerstwo nie wpłynęło na skuteczność zobowiązania wekslowego jego wystawcy. Firma, na żądanie której weksel został złożony i której przyszło roszczenia miał on zabezpieczać, nie weryfikowała w żaden sposób sytuacji bytowo-majątkowej poręczycieli. Można zaryzykować twierdzenie, że wykazała się pewną „obojętnością” w zakresie dbałości o swoje interesy majątkowe lub też traktowała wymóg poręczenia zobowiązania wekslowego bardziej jako pewien formalizm, niż realne zabezpieczenie. Taką tezę zdaje się potwierdzać oświadczenie M. M. (1) (k.4077v: „Weksel ma generalnie mechanizm odstraszający”). Tak więc gdyby oskarżony na podpisanie poręczenia namówił np. osobę bezdomną, to nikt by nie sprawdził jej możliwości płatniczych.

Wobec powyższego okoliczności i skutki podrobienia weksla nie powodują aż tak społecznie niebezpiecznych konsekwencji, które uzasadniałyby uznanie przypisanej zbrodni za ciężką na tyle, aby orzec długoterminową, co najmniej pięcioletnią karę pozbawienia wolności.

Kary jednostkowe 3 lat i 4 miesięcy za czyn z ppkt 1) oraz 2 lat pozbawienia wolności za czyn z ppkt 2), to sankcje właściwe, adekwatne do stopnia bezprawia zachowań podsądnego oraz wymogów prewencyjnych, a przez to sprawiedliwe.

Punkt A. 1) i 2) wyroku, środki kompensacyjne i karne.

Obowiązki naprawienia szkody:

- na rzecz M. M. (1):

W trakcie przewodu sądowego firma(...) (indywidualna działalność gospodarcza) nie funkcjonowała już na rynku. Jej zadania „przejęła” (...)sp. z o.o., sp. komandytowa z siedzibą w B., która jest odrębnym od ww. osoby fizycznej podmiotem prawa handlowego. Oskarżyciel posiłkowy przejął wszelkie zobowiązania i wiarygodności swojej firmy (k.5), a więc to on był uprawniony do występowania w procesie w charakterze strony, jak i na jego rzecz należało rozstrzygnąć w zakresie środka kompensacyjnego.

Jego wymiar determinowały ustalenia dotyczące wysokości rozporządzeń majątkowych wynikających bezpośrednio z oszustwa, ograniczone formalnie klauzulą antykumulacyjną (art. 415§1 zdanie drugie k.p.k.). O roszczeniach M. M. (1) wobec oskarżonego orzeczono bowiem prawomocnie w procesie cywilnym. Kwota 396 685,94 PLN, ujęta w nakazie zapłaty z 15.05.2018 r., obejmowała m.in. roszczenia z pozwu o wartości: 298 497,30 zł, związane z fakturowaną sprzedażą „telefonów” (chodziło o całość sprzętu elektronicznego) oraz 9772,90 zł z tego samego tytułu (k.3703). Te dwie kwoty, dające w sumie 308 270,20 zł, „mieszczą się” w wyliczonej wartości przedmiotu przestępstwa przypisanego w pkt A. 1). Skoro tę ustalono na 313 615,89 zł, to po odjęciu od niej ww. sumy otrzymamy 5345,69 zł.

W trybie art. 46§1 k.k. orzeka się o „obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem”. Chodzi więc o te straty pokrzywdzonego, które wywołała realizacja przez sprawcę całości znamion czynu zabronionego. Oszustwo to występki umyślny, popełniany z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Aby móc rozstrzygać w procesie karnym (czyn z art. 286§1 k.k.) w ramach środka z ww. przepisu, należy dany uszczerbek w majątku pokrzywdzonego powiązać nie tylko ze stroną przedmiotową, wszystkimi konsekwencjami działalności sprawcy, ale też z tym, co konkretnie obejmował on swoim zamiarem, do czego dążył i co chciał osiągnąć. Przy czym nie jest tak, że tylko „główny” cel działalności przestępczej (tu: sprzęt i prowizja) obejmuje ww. zamiar. Jeśli do jego realizacji wymagane jest dokonanie także innych czynności (traktowanych jako odrębny czyn zabroniony) generujących straty materialne kolejnego podmiotu (od którego działań dodatkowo zależy powodzenie przestępczej akcji – to (...) sp. z o.o. sprzedawała wyłudzony sprzęt (...)), a sprawca o tym wie i dąży do tego, aby tej „najważniejszy” dla niego skutek osiągnąć, to całość efektów bezprawnego postępowania mieści się w obszarze szkody wywołanej oszustwem.

Oskarżyciel posiłkowy nie przedstawił wystarczających dowodów na to, aby przestępczy zamiar sprawcy oszustwa aktualizował się także odnośnie wydanej mu karty (...) (k.136). Nie można wykluczyć, że po ujawnieniu przestępstwa przedmiot ten zaginął lub został przywłaszczony. W tym drugim przypadku zachowanie to nie jest jednak objęte skargą.

Inne, ujęte w pozwie cywilnym roszczenia, dotyczą cywilnoprawnych konsekwencji niewywiązania się z umownych zobowiązań (art. 471 k.c.). Naliczane kary, w tym umowne, wynagrodzenie za usługi faktoringowe, odsetki od nieterminowo opłaconych faktur, czy też należność z pkt IX. pozwu (k.3704v), nie wchodzą w zakres szkody wyrządzonej przestępstwem.

W postępowaniu cywilnym oskarżyciel posiłkowy dochodził wierzytelności w kwocie 1450 zł, związanej z nierozliczeniem się przez G. S. (1) z 29 kart SIM. Wskazał, że jedna z nich jest warta 50 zł (por. faktury k.149 i nast.), ale w trakcie procesu karnego M. M. (1) wyjaśnił, że karty SIM nie są „nośnikiem” wartości materialnej (k.4077 i 4213), (...) sp. z o.o. przekazuje je Dealerowi, a na zakończenie współpracy, jeśli Partner ((...)) Operatora nie rozliczy się z nich, to naliczona jest kara umowna w kwocie 50 zł od jednej karty. Dotychczas takie rozliczenie nie nastąpiło i nie wiadomo kiedy nastąpi (k.4213). Nie można więc mówić o istnieniu szkody w dacie wyrokowania w zakresie wydanych oskarżonemu kart SIM. Poza tym nie jest jasne - i tego oskarżyciel posiłkowy nie wykazał dowodowo – ile z 346 kart SIM nie zostało aktywowanych (w takim przypadku, nawet przy fikcyjnej umowie, kara nie zostanie naliczona, k.4077) i dlaczego w pozwie cywilnym ujęto 29 takich kart, co mogłoby wskazywać, że tylko z tylu oskarżony się nie rozliczył.

- na rzecz (...) sp. z o.o.:

Szkoda tej firmy wygenerowała została w efekcie aktywowania kart SIM i związanego z tym świadczenia usług telekomunikacyjnych, wypłaty nienależnej prowizji oraz wdrożenia mechanizmu korekt wartościowych. Sumy podawane przez (...) sp. z o.o. w kolejnych pismach

związane były zaś z zawartą w umowie ceną danego urządzenia, od której liczono tzw. „dotację do sprzętu”. Tylko, że dotyczyła ona wartości handlowej, ceny dla klienta, który przecież był fikcyjnym podmiotem, tj. w tym sensie, że nie był stroną umowy. Przy orzekaniu o środku kompensacyjnym sąd zobowiązany był więc ustalić wysokość rzeczywistych rozporządzeń majątkowych ze strony (...) sp. z o.o., a nie rozmiar spodziewanych korzyści, które spółka uzyskalaby, gdy umowy faktycznie były realizowane.

Do takich rozporządzeń zaliczyć należy niewątpliwie wypłatę prowizji na rzecz Dealera, związanej z podrobionymi umowami, o łącznej wartości 22 813,50 zł (po odjęciu tej, która dotyczyła spółek (...) i (...)) – por. k.375, 4183-4185), korektę faktur sprzedaży towaru na 250 217,64 zł (k.4186v) oraz wyłudzone usługi telekomunikacyjne (56 002,78 zł). Przy czym w zakresie prowizji ww. spółka uzyskała od (...) zwrot o wartości 12 940 zł (k.4184v-4185). A więc w tej części jej roszczenie nie jest zaspokojone co do kwoty 9873,50 zł (wynik działania: 22 813,50 – 12 940).

Pozostała należność wchodząca w skład szkody wyrządzonej przestępstwem to 250 217,64 + 56 002,78 = 306 220,42 zł. Od tej wartości należy odjąć 287 335,10 zł, na którą składa się 215 355,96 zł zwrócone przez (...) na rzecz (...) sp. z o.o. tytułem (...) (k.3677, 3679) oraz 71 979,14 zł wpłacone przez G. S. (1) w trakcie realizacji przestępstwa (k.4133). Wówczas otrzymany 18 885,32 zł, a zsumowanie tej kwoty z 9873,50 zł daje 28 758,82 zł. W tej części wniosek (...) sp. z o.o. z art. 46§1 k.k. jest więc zasadny.

informacje o jednostce

orzeczenia sądów

tezy z piśmiennictwa

komentarze praktyczne

komentarze

monografie

Odpowiedzialność in solidum - inaczej solidarność niewłaściwa, zwana także solidarnością przypadkową, pozorną, nieprawidłową lub niepełną - występuje, gdy kilku wierzycieli jest uprawnionych w ten sposób, że dłużnik może spełnić całe świadczenie do rąk jednego z nich, a przez zaspokojenie któregośkolwiek z wierzycieli dług wygasa względem wszystkich – przy czym jednocześnie ani ustawa, ani czynność prawna nie zastrzega solidarności czynnej (por. art. 369 k.c.). Dłużnik w zobowiązaniu in solidum może spełnić świadczenie, według swego wyboru, do rąk któregośkolwiek z wierzycieli. Jednakże w razie wytoczenia powództwa przez jednego z wierzycieli dłużnik powinien spełnić świadczenie do jego rąk. W orzecznictwie sądowym oraz doktrynie prawa nie jest już obecnie kwestionowane stanowisko, według którego do odpowiedzialności in solidum należy w drodze analogii stosować te przepisy o solidarności, które odpowiadają celowi i charakterowi danego stosunku prawnego.

Kierując się więc zapisami art. 367 k.c. rozstrzygnięto, że zapłata przez G. S. (1) należności w kwocie 9873,50 zł (22 813,50 – 12 940) na rzecz M. M. (1) - w wykonaniu zobowiązania dotyczącego zwrotu prowizji ujętej w punkcie IV. pozwu (k.3703v) - zwalnia go w tym zakresie od wpłaty na rzecz (...) sp. z o.o. Wartość nienależnie (na podstawie podrobionych umów) wypłaconej przez ten podmiot prowizji na rzecz (...), może być odzyskana od Dealera, gdyż upływ karencyjnego okresu 6 miesięcy (k.4113v) nie powoduje wygaśnięcia roszczenia.

M. M. (1) z uzyskanej od Operatora prowizji wypłacał jej część Doradcy Biznesowemu. Jeśli więc ten ostatni zwróci ją (w tym w efekcie przymusowej windykacji) na jego rzecz, to trudno wymagać, aby w tym zakresie (w tej części) był jeszcze zobowiązany do jej uiszczenia na rzecz (...) sp. z o.o. Wzajemne powiązania między podmiotami obrotu gospodarczego ((...) – (...) – (...)) przekonują, że inna konstrukcja pkt **A. 2)** tiret pierwszy wyroku mogłaby

prowadzić do „podwójnego” obciążenia finansowego dłużnika. Prowizję bowiem w ww. części na podstawie wyroku sądu cywilnego mógłby zwindykować od niego M. M. (1), zaś w oparciu o tytuł wykonawczy wydany przez sąd karny także (...) sp. z o.o.

Zakazy prowadzenia działalności gospodarczej:

Powołane wyżej okoliczności, brane pod uwagę przy wymiarze kar jednostkowych i łącznej, z mocy art. 56 k.k. decydowały też o wymiarze środków karnych, w tym łącznych.

Zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej to środek karny, który może być orzeczony w przypadku skazania za przestępstwo popełnione w związku z prowadzeniem ww. działalności, jeżeli dalsze jej prowadzenie zagraża istotnym dobrom chronionym prawem (art. 41§2 k.k.). Pełni on głównie funkcję ochroną, zabezpieczającą oraz prewencyjną. Orzeczenie takiego zakazu chroni społeczeństwo przed osobami, które prowadząc określoną działalność gospodarczą poprzez popełnienie zarzucanego im przestępstwa nadużyły zaufania związanego z ich pozycją zawodową i przez to zachodzi obawa, że przy wykorzystywaniu tej samej sposobności mogłyby w dalszym ciągu zagrażać istotnym dobrom chronionym prawem.

Wymierzając środek z art. 41§2 k.k. należy określić ich zakres czasowy i przedmiotowy. Ten drugi ma na celu uniemożliwienie sprawcy funkcjonowania w sferze, którą wykorzystał przy realizacji przestępstwa. Nie ulega wątpliwości, że prowadzenie przez G. S. (1) działalności gospodarczej, umożliwiło mu popełnienie przypisanych przestępstw. Dalsze funkcjonowanie oskarżonego w obrocie gospodarczym, zagraża istotnym dobrom chronionym prawem.

W orzecznictwie dominuje pogląd, że wymaganie „określoności” sformułowane przez ustawodawcę w art. 39 pkt 2) k.k. i art. 41§2 k.k. w odniesieniu do działalności gospodarczej oznacza, iż w oparciu o te przepisy nie jest możliwe całkowite wyłączenie aktywności gospodarczej oskarżonego (por. np. wyroki SN z dnia 14.01.2009 r., V KK 245/08; z dnia 24.04.2007 r., IV KK 114/07; z dnia 21.07.2011 r., III KK 169/11). W tej sprawie „obszar” działalności gospodarczej sprawcy w ramach danego czynu decydował o zakresie przedmiotowym środka karnego.

W jednostkowych przypadkach, uwzględniając także dane z KRK (skazania za czyny na szkodę innych operatorów telefonii komórkowej), wymiar zakazu określono na 5 lat.

Ocenione globalnie skala i charakter podejmowanych bezprawnych czynności (dotyczących danego czynu i związanego z nim zakazu) dają podstawy do postawienia tezy, iż osobom „zdolnym” do tego typu zachowań należy uniemożliwić prowadzenie określonej działalności gospodarczej na odpowiednio długi, ustalony w wyroku okres (łączny zakaz 7 lat).

Punkt B. 1. wyroku, kara łączna.

Kierując się dyspozycją art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. orzeczono karę łączną pozbawienia wolności stosując zasadę częściowej absorpcji. Określając ją w rozmiarze wskazanym w pkt **B**. sąd miał na uwadze „globalny” stopień społecznej szkodliwości przypisanych sprawcy czynów, ich czasową zbieżność i łączność przedmiotową, tożsamość motywacji przestępstw, rodzaj dóbr prawnych jakie podsądny naruszył realizując każdy z czynów zabronionych oraz cele kary w ramach prewencji indywidualnej i ogólnej. Realizacja przestępstw w dłuższym odcinku czasowym – przy uwzględnieniu wcześniejszej karalności w ramach pracy na rzecz innych firm telekomunikacyjnych – ukierunkowanych głównie na wyłudzenie wartościowego mienia, świadczy o pewnej konsekwencji, przyjęciu społecznej postawy życiowej, braku wyrzutów sumienia z powodu bezprawnych działań.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w wyroku z dnia 28.02.1995 r. (sygn. akt III KR 211/94, publ. w Prok. i Pr. 1995/7-8/2), że dla prawidłowego określenia prewencji indywidualnej nie wystarczy odwołanie się do trybu życia sprawcy i jego warunków rodzinnych. Ocena jego osobowości – w tym m.in. jego charakteru, zdolności do samooceny, sumienia, postawy wobec wartości społecznych – stanowiącej kryterium

orzekania kary w ramach właśnie tej dyrektywy, winna uwzględniać także społeczną szkodliwość popełnionych czynów. Ta zaś, mając na uwadze m.in. wysokość szkody, którą oskarżony spowodował, premedytację i determinację w realizacji bezprawnych działań, nie była mała.

Przy wyrokowaniu w zakresie kary łącznej uwzględniono też tzw. ogólnoustrojowe zasady odnoszące się do sądowego wymiaru kary, a w szczególności zasadę sprawiedliwości społecznej i zasadę równości wobec prawa. Pierwsza z nich oznacza konieczność rozważenia nie tylko osobowości sprawcy, jego własnych warunków i sytuacji rodzinnej, ale także rodzaju, ilości popełnionych przestępstw, ich okoliczności, skutków i rozmiaru zawinienia. Przestrzeganie drugiej wymaga stosowania podobnych sankcji karnych wobec osób, które dopuściły się czynów o tożsamym ciężarze gatunkowym.

Wzgląd na społeczne oddziaływanie kary jako jeden z jej celów podyktowany jest potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności sankcji za naruszenie dóbr prawem chronionych i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa. Te kryteria spełnia kara łączna. Jest ona proporcjonalna do stopnia demoralizacji G. S. (1) (w znaczeniu odrzucenia obowiązujących norm moralnych prowadzącego do łamania prawa) i przez to stwarza realną możliwość skutecznego oddziaływania wychowawczego w warunkach izolacyjnych. Jeśli pobyt w zakładzie karnym nie wpłynie na niego w kierunku kształtowania społecznie pożądanых postaw, to być może obawa przed ponowną izolacją skłoni do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU

Punkt C. wyroku.

Na poczet kary, w trybie art. 63§1 k.k., zaliczono tymczasowe aresztowanie, którego okres liczony jest od daty zatrzymania (k.1223, 1238, 3625, 3659, 3819, 4006).

Punkt D. wyroku.

Wynagrodzenie obrońcy ustanowionego z urzędu ustalono i zasądzono zgodnie z §11 ust. 1 pkt 2) i ust. 2 pkt 5) oraz §17 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.), a także §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2019.68 j.t.).

Przepisy pierwszego z ww. aktów prawnych stosowano w drodze analogii legis uznając, że uregulowania §4 ust. 2 w zw. z §17 ust. 1 pkt 2) i ust. 2 pkt 5) rozporz. MS z 3.10.2016 r. są sprzeczne z art. 64 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 zdanie drugie i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji RP. Przepisy różnicujące wynagrodzenie radcy prawnego świadczącego pomoc prawną na podstawie upoważnienia do obrony udzielonego przez oskarżonego z tym, które może otrzymać w tej samej sprawie obrońca wyznaczony z urzędu, naruszają:

- zasadę równej dla wszystkich ochrony prawnej praw majątkowych,
- zakaz ich ograniczania aktem innym, niż ustawowy oraz zakaz ingerencji w istotę ww. prawa,
- zasadę równego traktowania przez władze publiczne,
- zakaz przekroczenia zakresu delegacji ustawowej dotyczącej upoważnienia do wydania rozporządzenia.

Sędziowie w sferze orzeczniczej podlegają tylko ustawom. Dopuszczalne jest więc badanie w danej sprawie zgodności przepisów z aktami wyższego rzędu, a w szczególności aktów podustawowych, w ramach tzw. „rozproszonej kontroli konstytucyjności norm prawnych”. W wyroku z 23.04.2020 r. TK zakwestionował konstytucyjność §4 ust. 1 rozporz. MS z 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez

adwokata z urzędu (sygn. akt SK 66/19). Sens tego wyroku sprowadzał się generalnie do zanegowania różnicowania wynagrodzenia, które sąd w tej samej sprawie może zasądzić na rzecz adwokata reprezentującego stronę z wyboru i tego, jakie przysługuje pełnomocnikowi wyznaczonemu z urzędu.

Poglądy, oceny i wnioski wyrażone w części motywacyjnej ww. orzeczenia sąd orzekający w tej sprawie w pełni podziela. Nie ma więc potrzeby ich powtarzania. Zapisy art. 8 ust. 4 i 6 oraz art. 22⁵ ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2020.75 j.t.) są tożsame z tymi, których dotyczą regulacje art. 16 ust. 1-3 ustawy z 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze. Wprawdzie w konkluzji uzasadnienia TK wskazał na konieczność stosowania w sprawach bieżących oraz zainicjowanych w efekcie wznowienia postępowania, §8-21 rozp. MS z 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, ale w tym akcie prawnym przewidziane były wówczas takie same opłaty maksymalne, jak w rozporządzeniu MS z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Różnica sprowadzała się do określonego w zakwestionowanym §4 ust. 1 pierwszego z ww. rozporządzeń nakazu określenia opłaty w wysokości „co najmniej 1/2 opłaty maksymalnej” i od niej nie wyższej (§4 ust. 2).

Wykładnia przepisów dokonana przez Organ konstytucyjny nie pozostawia wątpliwości co do tego, że obrońca z urzędu nie może być dyskryminowany w zakresie wynagrodzenia przyznawanego przez organy procesowe w porównaniu z należnością, jaką od „władzy publicznej” mógłby otrzymać obrońca z wyboru. Skoro więc w takiej sprawie jak niniejsza radca prawny umocowany przez stronę (pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie wnioskuje o wynagrodzenie) mógłby otrzymać minimalną stawkę 2520 zł (600 + 1200 + 720 (tj. 3 x 20% z 1200; rozprawa trwała 4 dni), to taką też należność sąd zobowiązany był zasądzić na rzecz obrońcy z urzędu. Przy czym w przypadku obrońcy z wyboru ww. wynagrodzenie (opłata) obejmuje także podatek VAT. Zastosowanie w niniejszej sprawie ma więc §4 ust. 3 rozporz. z 3.10.2016 r. (Dz.U.2019.68 j.t.). Podatek od towarów i usług od kwoty 2049 zł to 471 zł, co w sumie daje wartość 2520 zł.

Ani nakład pracy radcy prawnego, ani też stopień skomplikowania sprawy w kontekście działalności procesowej stron, która przyczyniłaby się do wydania trafnego rozstrzygnięcia (większość ukierunkowanych na to czynności podjęto z urzędu), jak i inne kryteria wymienione w §4 ust. 2 pkt 1)-4) rozporz. MS z 3.10.2016 r. (Dz.U.2019.68), nie uzasadniały podwyższenia stawki minimalnej.

Nie wiadomo jakie dane posłużyły obrońcy do ukształtowania wnioskowanego wynagrodzenia na pułapie 3600 zł + VAT (k.4253), gdyż swojego stanowiska nie uzasadniła merytorycznie.

6. INNE ZAGADNIENIA

Brak.

7. KOSZTY PROCESU

Punkt E. wyroku.

G. S. (1) nie posiada wartościowych składników majątkowych, a jedynie zobowiązania wynikające z naruszenia porządku prawnego, jak i inne (zob. k.3368-3491). W dacie zatrzymania przebywał w Ośrodku Pomocy Społecznej. Skazanie na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia, połączona z tym możliwość zarządzenia wykonania innych kar, orzeczonych z warunkowym zawieszeniem (k.4295), prowadzenie kolejnych postępowań karnych przeciwko oskarżonemu, jak i orzeczenie obowiązku naprawienia szkody (por. art. 25§3 k.k.w. – pierwszeństwo zaspokojenia roszczeń pokrzywdzonych przez należnościami sądowymi), uprawniają do wnioskowania, że możliwość spłaty przez oskarżonego kosztów sądowych w terminie określonym w art. 641 k.p.k. jawi się jako iluzoryczna, wręcz nieprawdopodobna.

Dlatego należało uznać, że zachodzą przesłanki z art. 624§1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych warunkujące zwolnienie oskarżonego od uregulowania należności na rzecz Skarbu Państwa.

8. PODPIS